

001592

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017 / 3 154
Datum van uitspraak 30 maart 2017
Rolnummer 2016/AR/55

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

vijfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000823802-0001-0010-01-01-1

PPP-APS GROUP NV, met maatschappelijke zetel te 2500 LIER, Ondernemersstraat 11, KBO 0502.276.787.

Appellante; vertegenwoordigd door Mr. TORREMANS Tinne, advocaat te 2570 DUFFEL, Rooienberg 130

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 4 november 2015, zetelend zoals in kort geding, AR A/15/3480.

tegen

ANTHONIS ADVERTISING BVBA, met maatschappelijke zetel te 2100 DEURNE (ANTWERPEN), Turnhoutsebaan 163, KBO 0475.974.446.

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. CLAES Tom loco Mr. SNEPVANGERS Stefan, advocaat te 2600 BERCHEM (ANTWERPEN), Grote Steenweg 154.

I.

DE FEITEN, VORDERING EN VOORGAANDEN

1. De feiten zijn als volgt:

1.1

Appellante, de NV PPP-APS is actief in de reclamesector. Zij heeft haar zetel te Lier.

1.2.

Geïntimeerde, de BVBA Anthonis Advertising, werd opgericht op 15 september 2001, door o.m. de heer [REDACTED]. De heer [REDACTED] is tevens zaakvoerder.

Geïntimeerde is tevens actief in de reclamesector en heeft o.m. tot doel "alle verrichtingen die betrekking hebben op studie, creatie en advies voor alle vormen voor moderne publiciteit en decoratie". Zij heeft haar zetel te Antwerpen (Deurne).

1.3.

De BVBA REKLAMEN ANTHONIS werd opgericht op 1 januari 1983 en was een vennootschap actief bij de plaatsing van reclame. Zij had als aandeelhouders de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED]. Deze laatste was tevens zaakvoerder van de BVBA REKLAMEN ANTHONIS. Hij werd ontslagen op 29 oktober 2013 en vervangen door de heer [REDACTED].

1.4.

Op 13 oktober 2014 werd de BVBA REKLAMEN ANTHONIS failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Mechelen. Appellante kocht de handelsnaam "REKLAMEN ANTHONIS" en het klantenbestand van BVBA REKLAMEN ANTHONIS over van de curator voor een bedrag van €42.350,00 (zie factuur van 20 oktober 2014: stuk 7 van appellante)

1.5.

De curator van de BVBA REKLAMEN ANTHONIS stelde de heer [REDACTED] op 24 oktober 2014 in gebreke om "publiciteit onder de naam ANTHONIS... RECLAME" te staken.

1.6.

Geïntimeerde was aanvankelijk de managementvennootschap van [REDACTED]. Zij houdt voor dat zij zich intussen gericht heeft op het ontwikkelen van eigen reclameactiviteiten. Op 7 november 2014 richtte zij een schrijven naar, volgens appellante, het volledige klantenbestand van de gefailleerde, volgens geïntimeerde naar haar bekendste en persoonlijke contacten.

In dit schrijven d.d.7 november 2014 stelde geïntimeerde o.m.:

"Ik wil met u onze persoonlijke banden aanhalen dewelke mogelijkerwijze sedert mijn vertrek bij REKLAMEN ANTHONIS verwaterd zouden kunnen zijn.

(...)

Na mijn onterechte exit bij REKLAMEN ANTHONIS heb ik, gelet op mijn jarenlange ervaring, niet stilgestaan en verder het gekende reclamepad bewandeld middels mijn andere /nieuwe vennootschap, BVBA ANTHONIS ADVERTISING (...)"

1.7.

Appellante is van oordeel dat de publiciteit die geïntimeerde voert onder de naam "ANTHONIS RECLAME/RECLAME ANTHONIS" aanhaking uitmaakt en een verwarring sticht/misleidt met de handelsnaam "REKLAMEN ANTHONIS" die zij kocht uit het faillissement.

1.8.

Op 24 juni 2013 werd een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen [REDACTED] en geïntimeerde enerzijds en de BVBA Reklamen Anthonis (toen nog niet failliet) anderzijds, waarbij werd overeengekomen dat [REDACTED] en geïntimeerde de commerciële leiding zouden waarnemen voor Reklamen Anthonis gedurende een periode van 5 jaar. De overeenkomst bevatte ook een niet-concurrentiebeding.

Bij vonnis dd. 1 juli 2016 van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen werd de overeenkomst ontbonden lastens [REDACTED] en geïntimeerde en werden deze partijen hoofdelijk veroordeeld tot betaling van schadevergoeding (wegens contractbreuk en schending van het niet-concurrentiebeding) voor een totaal van €560.000,00. Tegen dit vonnis zou hoger beroep ingesteld zijn.

2.

Bij exploit d.d.12 december 2014 liet appellante geïntimeerde dagvaarden.

De vordering strekte ertoe te bevelen dat, - in toepassing van artikel 10 bis 3), 1° van het Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook van het artikel VI.104 juncto artikel XVII.1 e.v. van het Wetboek van Economisch Recht (WER), - de BVBA ANTHONIS ADVERTISING de combinatie van de bewoordingen "REKLAME (N) ANTHONIS", "ANTHONIS REKLAME (N)" van haar website of elke andere mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit) dient af te halen of dient te laten doorhalen binnen de 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis en tevens een toekomstgericht verbod tot gebruik op te leggen, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van €250,00 per dag vertraging of nieuw gebruik.

Bovendien te bevelen dat het vonnis geheel, op kosten van geïntimeerde, wordt bekend gemaakt in de pers of op een ander door de voorzitter bepaalde wijze.
Geïntimeerde tevens te veroordelen tot de kosten van het geding, begroot op €1.320,000 basisbedrag rechtsplegingsvergoeding.

3.

Bij verstekvonnis d.d.18 december 2014 verklaarde de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen de vordering integraal gegrond, mits plafoning van de dwangsom tot een maximum van €25.000,00 en mits precisering dat het vonnis geheel, op kosten van geïntimeerde, wordt bekend gemaakt in een krant.
Geïntimeerde werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding, aan de zijde van appellante begroot op €316,59 dagvaardingskosten en €1.320,00 rechtsplegingsvergoeding.

4.

Tegen dit verstekvonnis tekende geïntimeerde verzet aan door middel van een akte betekend op 27 maart 2015.
Geïntimeerde vroeg om het verzet ontvankelijk en gegrond te verklaren, het bestreden vonnis teniet te doen en de oorspronkelijke vordering van appellante af te wijzen als ongegrond, met veroordeling van appellante tot de kosten van het geding.

5.

Bij vonnis na verzet d.d.4 november 2015 verklaarde de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, het verzet toelaatbaar en gegrond en vernietigde de bestreden beslissing.
De oorspronkelijke vordering werd afgewezen als ongegrond en appellante werd veroordeeld tot de kosten van het geding, begroot op de dagvaardingskosten ad €259,81 en een rechtsplegingsvergoeding van €1.320,00.

6.

Tegen dit vonnis stelde appellante hoger beroep in door middel van een verzoekschrift neergelegd op 12 januari 2016.

7.

Appellante verzoekt het Hof het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens opnieuw rechtdoende, het vonnis a quo te vernietigen in zoverre dit het verzet van geïntimeerde ontvankelijk en gegrond verklaarde en de oorspronkelijke vordering van appellante afwees en opnieuw rechtdoende het verzet af te wijzen als ongegrond en de oorspronkelijke vordering van appellante gegrond te verklaren.

Verder geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding, begroot op een rechtsplegingsvergoeding van €1.440,00 per aanleg, de dagvaardingskosten van €316,59 en het rolrecht hoger beroep van €210,00.

8.

Geïntimeerde verzoekt het Hof het hoger beroep af te wijzen als ongegrond en het vonnis a quo te bevestigen in al zijn elementen met veroordeling van appellante tot de kosten van het geding in hoger beroep, bijkomend begroot op een rechtsplegingsvergoeding van €1.440,00.

II.

BEOORDELING

1.

Appellante steunt haar vordering op art. 10 bis 3) van het Unieverdrag van Parijs tot bescherming van de Industriële Eigendom (waarin bepaald wordt dat elke daad van oneerlijke mededinging dient verboden te worden en met name alle daden die verwarring zouden kunnen verwekken ten opzichte van de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent) en op art. VI.104 WER (waardoor elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van één of meerdere ondernemingen schaadt of kan schaden, verboden is).

Appellante beroept zich op de handelsnaam "ANTHONIS REKLAMEN" die zij op 20 oktober 2014 uit het faillissement overkocht, om zich te verzetten tegen het gebruik door geïntimeerde van de combinatie van bewoordingen " REKLAME(N) ANTHONIS", ANTHONIS REKLAME(N) en/of ANTHONIS RECLAME op haar website of in elke andere mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit).

Appellante is van oordeel dat er sprake is van verwarringstichting en aanhaking.

2.

De handelsnaam is de naam die een handelaar/onderneming gebruikt om deel te nemen aan het handelsverkeer. De naam dient ter onderscheiding van de handelszaak/onderneming. Het eerste gebruik van een handelsnaam verleent aan de gebruiker ervan een bescherming die haar grondslag vindt in art. 8 van het Unieverdrag van Parijs. De bescherming is niet afhankelijk van enig depot of formaliteit. Het bewijs van eerste gebruik in het relevante territorium is vereist maar voldoende. De bescherming bestaat erin dat de eerste gebruiker louter op grond van het eerdere gebruik een later gebruik van de naam dat mogelijk verwarring kan stichten kan laten verbieden in het geografisch gebied waar de oudere handelsnaam gebruikt wordt.

3.

De eerste rechter oordeelde dat geen staking kan worden bevolen, waarbij de eerste rechter in eerste instantie overwoog dat de handelsnaam slechts beschermd is in geval van een publiek, zichtbaar en voortdurend gebruik. Uit geen der stukken, noch uit een consultatie van de website van appellante bleek volgens de eerste rechter dat de handelsnaam "REKLAMEN ANTHONIS" nog wordt gebruikt.

4.

In hoger beroep brengt appellante echter nieuwe stukken bij waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een publiek, zichtbaar en voortdurend gebruik van de handelsnaam "REKLAMEN ANTHONIS".

Dat de handelsnaam werd gebruikt door de gefailleerde voorafgaandelijk aan de overdracht op 20 oktober 2014 blijkt uit oude facturen van de gefailleerde (stuk 13 van appellante), de geleaste camionettes van de gefailleerde (stuk 16 en stuk 19 van appellante) en de algemene voorwaarden van de gefailleerde waarin melding wordt gemaakt van ANTHONIS RECLAME (stuk 15 van appellante), hetgeen een auditieve volstrekt gelijkkluidende handelsnaam uitmaakt.

De bescherming van de handelsnaam blijft bestaan wanneer de vennootschap failliet gaat en kan op zichzelf of als onderdeel van het actief het voorwerp van een overdracht uitmaken. In dit geval kan de overnemer ook verwijzen naar het eerdere gebruik van de overdrager ten aanzien van de vermeende inbreukmaker.

Appellante heeft de handelsnaam overgenomen op 20 oktober 2014 en gebruikt deze op haar facturen (zie o.m. stuk 14 van appellante), zij gebruikt dezelfde camionettes die zij heeft overgenomen (stuk 16 en stuk 7 van appellante) en op haar website (stuk 17 van appellante). Zij brengt een nieuwe printscreen en afdruk dd. 28 oktober 2016 bij onder stuk 17 B.

5.

Verder oordeelde de eerste rechter dat zelfs indien de overgedragen handelsnaam nog beschermd zou zijn, geïntimeerde aantoonde dat zij daarop niet aanhaakte vermits zij deze combinatie volgens de eerste rechter niet gebruikte om publiciteit te maken voor haar commerciële activiteiten en zij enkel verwijst naar de woorden "REKLAMEN ANTHONIS" in het kader van de historiek van het bedrijf. De eerste rechter meende dat uit de stukken die appellante voorlegde geen gebruik van de precieze woordcombinatie "ANTHONIS RECLAME" of de handelsnaam "REKLAMEN ANTHONIS" bleek.

Op grond van de stukken kon slechts met zekerheid vastgesteld worden dat de termen "RECLAME" EN "ANTHONIS" los van elkaar worden gebruikt, aldus de eerste rechter.

6.

Anders dan de eerste rechter oordeelde doet geïntimeerde naar het oordeel van het Hof niet alles om de verwarring met de handelsnaam van appellante te vermijden. Het tegendeel blijkt uit het schrijven d.d.7 november 2014 van geïntimeerde (stuk 8 van appellante, geciteerd onder de feiten). Geïntimeerde tracht wel degelijk aan te haken aan het klantenbestand van de gefailleerde, overgenomen door appellante.

Er is tevens sprake van verwarringsgevaar. Het gevaar voor verwarring wordt in ruime zin beschouwd, namelijk het gevaar dat het publiek de ene onderneming voor de andere neemt (rechtstreeks gevaar voor verwarring) of dat het door associatief verband tussen twee benamingen vermoedt dat er - in werkelijkheid onbestaande - banden tussen de betrokken ondernemingen bestaan (onrechtstreeks gevaar voor verwarring).

Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring wordt rekening gehouden met 3 criteria: 1) de gelijkheid tussen de benamingen zelf, 2) de aard van de respectieve commerciële activiteiten, 3) het territorium waarop de activiteiten worden uitgeoefend.

Uit de stukken blijkt het volgende:

- 1) De handelsnaam van appellante wordt constant vermeld op de website van geïntimeerde (zie stukken 1 en 12 van appellante) zodoende dat zij hoger scoort via zoekmachines zoals google. Wanneer men in google de termen "REKLAME ANTHONIS" of "RECLAME ANTHONIS" ingeeft verschijnt automatisch als eerste zoekresultaat de website van geïntimeerde. Het enkele feit dat de handelsnaam RECLAME /REKLAME ANTHONIS vrij banaal is (reclame is een generieke term) neemt niet weg dat toch bescherming kan gevorderd worden. De handelsnaam moet noch origineel noch distinctief zijn.

- 2) Er is niet alleen de overeenstemming tussen de handelsnaam van appellante en het gebruik van deze termen door geïntimeerde doch partijen voeren ook dezelfde commerciële activiteiten (in de reclamesector).
- 3) Ook het geografisch gebied waarop de activiteiten worden uitgeoefend speelt een rol om te bepalen of er verwarring is. In casu zijn beide firma's actief in de provincie Antwerpen. Appellante heeft haar zetel te Lier, terwijl geïntimeerde haar zetel heeft te Antwerpen, Deurne.

Het enkele feit dat geïntimeerde zich profileert met de handelsnaam ANTHONIS ADVERTISING volstaat niet om het verwarringsgevaar te voorkomen.

Geïntimeerde gebruikt immers naast haar handelsnaam ook de woordcombinatie REKLAME ANTHONIS/ANTHONIS REKLAME op haar website en in briefwisseling.

Het gebruik van de combinatie van de bewoordingen "REKLAME (N) ANTHONIS", "ANTHONIS REKLAME (N)" en /of ANTHONIS REKLAME door geïntimeerde is wel degelijk verwarringstichtend met de handelsnaam van appellante.

Er wordt aan geïntimeerde een stakingsbevel in die zin opgelegd. De gevorderde dwangsom wordt beperkt tot een maximum van €25.000,00.

Het hoger beroep is in die zin gegrond.

7.

Geïntimeerde stelt tenslotte dat de vermelding van ANTHONIS voortvloeit uit de familienaam van de zaakvoerder. De zaakvoerder is volgens geïntimeerde gerechtigd zijn familienaam te gebruiken als handelsnaam of vennootschapsnaam, met de enkele verplichting om verwarring met bestaande namen te vermijden.

8.

Familienamen worden vaak gebruikt als handelsnaam. De eerste gebruiker van een bepaalde familienaam als handelsnaam wordt, zoals de eerste gebruiker van elke handelsnaam, beschermd tegen verwarring.

Het enkele feit dat de naam Anthonis tevens de familienaam is van de heer ██████████ ontslaat geïntimeerde niet van de verplichting om verwarring met de handelsnaam van appellante te voorkomen.

9.

De beroepsbelangen van appellante kunnen wel degelijk geschaad worden door het verwarring stichtend gebruik van de handelsnaam van appellante door geïntimeerde.

10.

Er bestaat geen reden om de publicatie van het arrest te bevelen.

PAGE 01-00000823802-0008-0010-01-01-4

De veroordeling onder verbeurte van een dwangsom is voldoende om een einde te stellen aan de vastgestelde inbreuken.

Geïntimeerde bewijst niet dat aan de wettelijke voorwaarden gesteld door artikel XVII.4 WER is voldaan. De maatregelen van openbaarmaking mogen immers slechts toegestaan worden indien zij ertoe kunnen bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

11.

Appellante is de in het gelijk gestelde partij in de zin van art. 1017 Ger.W.

Zij maakt terecht aanspraak op de veroordeling van geïntimeerde in de gerechtskosten.

III.

BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

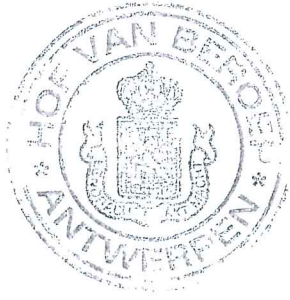
De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond en hervormt het vonnis a quo.

Opnieuw rechtdoende verklaart het Hof de vordering van appellante gegrond en beveelt geïntimeerde, - in toepassing van artikel 10 bis 3), 1° van het Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook van het artikel VI.104 juncto artikel XVII.1 e.v. van WER, - het gebruik van de combinatie van de bewoordingen "REKLAME (N) ANTHONIS", "ANTHONIS REKLAME (N) en/of "ANTHONIS RECLAME" op haar website of in elke andere mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit) te staken binnen de 8 dagen na betekening dit arrest, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van €250,00 per dag vertraging of nieuw gebruik, waarbij de gevorderde dwangsom beperkt wordt tot een maximum van €25.000,00.

Het Hof verwijst geïntimeerde in de kosten van het geding, aan de zijde van appellante begroot op een rechtsplegingsvergoeding van €1.440,00 per aanleg, de dagvaardingskosten van €316,59 en het rolrecht hoger beroep van €210,00.

Bestemd voor bestuurlijke Inlichting.
Vrij van griffierecht.

Voor eensluidende kopie afgeleverd

aan FOD ECONOMISCHE ZAKEN
ALGEMENE DIRECTIE ECONOMISCHE
Antwerpen, de REGLEMENTERING

04-04-2017

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.

mevr. Veerle Vriens
Griffier-hoofd van dienst.